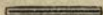

може само да се отврати. Ще отидешъ въ кооперацията си, въ читалнята си, ще размѣнишъ мисли съ сѣселянитѣ си и, като се огледашъ наоколо, радостно чувство ще бликне въ сърдцето ти, защото и ти съ своята си сиромашия си помогналъ да се изгради това дѣло, което ви дава материални облаги и прѣска на всички посоки обилна свѣтлина, което прави живота на всички смисленъ и благатъ.

Проче, селянино, просвѣти се, защото съ просвѣтата все ще допринесешъ нѣщо за подобрене на живота си!

Спестовно-заемна каса.

Отъ К. Г.

Въ единъ недѣленъ день следъ отпускъ на църква селянитѣ се събраха въ училището. Свикани бѣха отъ обичния имъ учителъ.

Той застана предъ тѣхъ. Въ просторната стая настъпи гробно мълчание. Той заговори:

— Благодаря ви, че се отзовахте на поканата ми. Моля, изслушайте ме. Азъ ще ви говоря по спестовно-заемнитѣ каси,—кооперация, каквато още нѣмаме въ нашето село.

— Ценна е парата презъ всѣко време, но има случаи въ нашия животъ, когато тя е особено ценна, когато може да ни избави отъ голѣми беди. Единъ простъ примѣръ: идва пролѣтъ — хубава топла, благодатна. Трѣбва да се посѣе лѣтница; надниквашъ въ хамбара — нито зърно: всичко изядено презъ зимага. Нѣма семе, нѣма и пари да се купи такова. Ами сега?... Има друга беда; току да почнешъ оранъ, търкули се единиятъ волъ, умира. Само съ единъ волъ работа не се върши, а да купишъ другъ, нѣмашъ срѣдства. Ако не намѣришъ добри хора, които да ти дадатъ въ заемъ семе или не намѣришъ пари срещу човѣшка лихва, ти си заставенъ да залагашъ мило и драго и да плащашъ съсипателни лихви. Така се заробватъ трудолюбиви хорица; така се разсипватъ цѣли семейства.

Дълго мислѣли хората, какъ да помогнатъ на селянина, какъ да го избавятъ отъ съсипия и ето какво измислили:

Сѣбиратъ се нѣколцина — тъй както ние сега сме се събрали — образуватъ сдружение и внасятъ свои излишни пари подъ форма на дѣлове (пайове). Така сдружението образува свой капиталъ. За да увеличаватъ капитала си,